

Universitätsbibliothek Paderborn

**Sermones de Sa[n]ctis Hyemales, Estiuales, De
festiuitatibus Jesu christi, Beate virginis et alior[um]
Sanctor[um] ... Venera[n]di patris, fratr[is] Nicolai deniise
Ordinis Minor[um] de obseruantia ...**

Denisse, Nicolas

[Augsburg], 1510

VD16 N 1513

Tertia e[st] p[...]emine[n]tia amorose charitatis

urn:nbn:de:hbz:466:1-30625

¶ Ger, de sc̄to Stephāo protomar.

etus passus est: ita stephan⁹. Tertio in modo. qd sic chis in cruce dixit: P̄ in man⁹ quas tē, tanq̄ fili⁹: sic stephan⁹ tanq̄ ser⁹bus dixit. Dñe ieli⁹ accepe ipm̄ meū.

Secūda est p̄eminētia do-

lozose acerbitate. Ps. Defecit in dolore vi-

ta mea. Et Thre. i. Audite obsecro vni-

versi populi ⁊ videte dolorē meū. Fuit at-

acerbissimum stephani martyriū ppter tria

¶ Primo ppter plequantū fur̄osaz malignita-

te. qd stridabant dentib⁹ in eū, acriter em⁹ ⁊

modo qdā canino pseq̄ban⁹ euz. ¶ Secō

pter loci famosam celebritatē. qd i loco ce-

leberrimo. sc̄z in hierusalem ratione cuius

cōfusibilior⁹ ⁊ ignominiosior⁹ erat eis⁹ paſ-

sio. ¶ Tertio ppter passionis impetu⁹

osam q̄liratam, quia lapidatus est. Judei

em⁹ cu audierunt eū S̄c̄ntez: Vide o-

spes tē, cōtinuerū aures suas. Glo. ne

audirent blasphemia; ex malitia sua existi-

mantes eū blasphemare. Et exclamantes

voce magna, ipetū fecerūt vnamit⁹ in eū.

Et chiceres eū extra ciuitatē lapidabant.

Nā fin⁹ legē Leui. xxiiij. blasphematoz la-

pidari p̄cipiebat ppter criminis horrore ⁊

enormitatē. Et testes deposuerunt yestī-

menta sua ut vix celeri⁹ eū interficeret. se-

cus pedes adoleſcēt⁹ q̄ vocabāt: qd

⁊ postea dicit⁹ est paulus. Pēlate itaq̄ q̄

grauē: q̄ solozum martyriū: q̄ afflictu⁹

tormentu⁹: q̄ta pene acerbitas erat: carnē

eū vndiq̄ lapidibus lacerari ⁊ cassari: oia-

⁊ mēbra iperuſſimē dirūpi: lapidū tor-

rentū impetu crudelissime lanari: vbiq̄

vulnerari ⁊ cruroe p̄prio pfudi: et sine int̄-

missione hūc dolore/boc tormentū vsc⁹ ad

mōrē p̄tinari. Et tñ pro chri⁹ amore ille

gaudēs suscipiebat lapides: ⁊ lapides tor-

reterē illi dulces fuerūt: ⁊ cantat ecclesia.

Possum⁹ itaq̄ de eo dicere qd h̄z. q. Da-

ch̄a. xiiij. de azaria seniore. Lū sanguis ei⁹

magnō fluxu deflueret ⁊ grauissimis vul-

nerib⁹ esset saucius ita vita defunctus est.

Aug. Stephan⁹ et coronā meruſſer acci-

pe/charitatē p̄ armis hēbat ⁊ p̄ ipaz vbiq̄

vicebat. q̄ charitatē dei ſeuētib⁹ iudeis n̄

cessit. p̄ charitatē p̄ primi p̄ lapidatib⁹ inf̄

cessit. Hec ille.

Tertia est p̄eminētia amo-

rose charitatē. Ex nimio nāq̄ feruore cha-

ritatē ad ch̄m morē p̄ fide virilit⁹ sustinu-

it. Dat. xv. Maiorē charitatē nemo ha-

ve aniaz s. ponat q̄s p̄ ami. s. is. Perficio

aūt ſue excellētia charitatē ſue ad prios ⁊

imimicos/patz, qd mult⁹ modis conat⁹ et

eos corrigeret in viā ſalutē reducere, et b-

p̄cipue tripl̄. ¶ Primo pudoris pſuſione,

vic⁹ duriciā cordis ipropando. Dicit em-

elis (q̄ h̄z) Act. vij. Duraceruſe tēcū

cis cordib⁹ ⁊ aurib⁹ vos ſp̄tūt̄ reſit,

ſic ⁊ p̄ p̄z vii ita ⁊ vos, quē em p̄paz pa-

tres vii n̄ ſt̄ pſecuti: ⁊ occideret eos q̄ p̄m̄

ciabat de adiuetu iusti tē. ¶ Secō timor⁹

incuſſio: phibēdo vic⁹ ſe videre Jeum a

dext̄ ſe ſi paratū eū adiuuare et eos cō-

dēnare. ¶ Tertio amoris exhibitiōe: os̄

do ſz, p̄ ipsiſ. Et vide bñ mirabilē q̄ ba-

ratarē p̄cipue ppter tria. ¶ Primo q̄, p̄ ſe orans

ſteſit, p̄ lapidatib⁹ at oras genuflexit. Be-

da: p̄ ſe ſt̄ ſas orauit, p̄ imicis genuflex-

it. qm̄ maior imicis mat̄ ſuplicandi) re-

mediū postulabat. Hec ille. ¶ Secō q̄cī

clamantī voce maḡ d. tē. Tertio q̄

peſis allegauit: di. Dñe ne ſtagias illi b-

petim: qd neſetū qd faciūt. hoc em̄ qd ne

ſciūt qd faciūt. lñ ſit de terru biblie: n̄

ponit ab ecclia in officio miffis in fine poſt̄

coionis. Maxim⁹ in ſer. In pſecutiōe po-

ſit: p̄ pſecutorib⁹ dñm depcabat. argi il-

la lapidū ruina qm̄ alt⁹ obliuſci poterat et

chariſſimos ſuos: ille dño cōmēdabar im-

icos. Plus itaq̄ tñ lapides illoꝝ iperat illoꝝ

q̄ ſua vulnera, plus illoꝝ iperat q̄ ſua

mōrē. hec ille. Ece q̄nta ſuit ei⁹ benig-
nas p̄ imicis orādo. Nec ſuit oīd illa fine
fructi: ſed magnū aliqd. ſ. pauli querlo-
ne impetravit. Aug. i ſer. Deniq̄ vt noua
rit q̄nta valuerit oī ſc̄ti martyris: recu-

te nobisq̄ ad illi adolescentē q̄ ſum veſſi-

metā ſeruabat et tanq̄ martyris ſum laſpa-

bat: cui dictū ē. ſaule ſaule qd me p̄eq̄ue-

ob h̄z qdē debui pdere et. ſed Stephan⁹ me⁹

orauit p̄ te. nā ſi martyr Stephan⁹ ſi ſic ou-

fer: ecclia paulū nō habuitz. ſed iō ū terra

erect⁹ ſe paulus: qz in terra inclinat⁹ etan-

tus ē Stephan⁹ Hec ille. Horate itaq̄ mi-

rabile Stephanī charitatē q̄ lapida: vlo-

nerat: etruore pſuſus n̄ dicebat: Heu me

dolētē qz ſine cā moroz. heu me q̄ redi-

mōm. S qd dicebat: Ne ſtatuaſ illi do-

Ber. de scō ioāne euāg. Fo. CLVII

perī. Quo dico obdormiūt in dñō. Glo
sa. Pulcre dictū est: obdormiūt, et nō mor
tu'ē, q̄ obdormit sacrificiūs dilectionis et ob
dormiūt in spe resurrectiōis. hec glo. Pa
ret itaq; scđa excellētia plenitudois gratie
in Stephanō.

Tertia est excellētia declaratiue eui
dente in miracloꝝ oportē. Und
postꝝ dictū est Act. vij. Stephanus
nus plor̄ graꝝ et fortitudine, subiugit, faci
ebat, pdigiaꝝ et signa magna in p̄lo. Post
mortē etiā muleꝝ claruit miraculū: q̄ pluri
ma sunt mltū auctētia ab egregio docto
re Augustino in suo libro de ciuii dei scribi
pr̄. Opatus est aut̄ miracula super omnia
creatūrā genera.

Primo sup̄ creaturas mere corpales
Secondo sup̄ creaturas mere spūales
Tertio sup̄ creaturas partim corpales
et partim spūales.

Miratio super creaturas me
re corpales: pura sup̄ elemēta. Nā i eiꝝ trās
latōe a hierusalē in cōstātinopolim/igne
quē demones excitauerant in eos reorūt
et repellet. De marī sedauit. Et in eius iniū
tione terra tremuit: et q̄ sterilis an fuerat se
cūda fuit: et aer pluviā ostiauit. vñd legen.

Secundo super creaturas
mere spūales: pura sup̄ demōes. Lū enī fi
lia theodosij impatoris a demone eēt ob
fessa: demō in ea clamabat di. Nisi stephanus
romā veniat nō exibo. Lūq; romā al
lāu fuisse corp̄ b̄ti stephanus fuit puella il
la mox a demonio liberata.

Tertio sup̄ creaturas hu
manas q̄ p̄tū sunt corpales et p̄tū spūa
les: infirmos curādo: ecos illuminādo: et
mortuos suscitādo. Ser ei mortuos susci
tauit. Frat̄ et sororē a mēbroꝝ cōcussiōe
sanuit: et lex infirmos avarijs ihermitibꝝ
liberavit: ut narrat Aug. xxij. d̄ ciuii. dei. vi
deibi. Ubi etiā d̄ beām stephanū innūer
toruſasse miraculū. Ibi etiā narrat q̄ flo
res sup̄ altare b̄ti stephani positi et inde ali
lati et lug infirmos applicati mirabilē sa
mitate op̄ans. Unū homī floribꝝ sup̄ oculos
cuicūda eeo milien̄ posite; ip̄a continuo lumen
recepit. Pāni etiā de altari eiꝝ sup̄t̄ et sup
egros positi/ mltū extiterunt in medellā. Ubi

de hec oia vbi s̄. H̄is itaq; miraculis de
clarat euīdēter plenitudo gr̄e q̄ fuit i bea
to stephano. H̄uc ḡ glōsuz stephanū h̄u
milit̄ rogem⁹ et aduocat̄ fiaꝝ, p nob̄ Qd̄
dñm. Si em̄ sic humiliter et charitatue vt
dictum est, p int̄m̄ orauit: firmat̄. Neden
dū est qm̄ libētissime, p devotis suis int̄ce
der. Orem⁹ igitur vt eius meritis et p̄cibꝝ
grām nobis largiaꝝ dñs quis digni efficia
inur gloriaꝝ illam quā vidit Stephanus
penitit̄ cor̄emplari. Amen.

Debtō Joanne euāgelista Sermo.

H̄ic aut̄ quid

Io. xl. B̄ti petri vba sūt ista
ad ch̄m̄ loqntis de ioāne. Lū
ei dñs ip̄olusiz petro pastorale officiūt re
gimen ecclie et ei suū martyriū pditissiz: dñs
xit ipsi petro. Teq̄re me, s̄ gerendo vices
meas in duobꝝ pdictis. Et quersus petr⁹
vidit illū discipulū quē dīligebat ielus se
quentē q̄z cept̄ ire post ch̄m̄ sic et petr⁹.
Et cū hūc vidisset petr⁹ desideras eū h̄z
sociū in p̄lationis officio et martyrio dicit
Dñe. Hic aut̄ qd̄ q. d̄. Nunqđ uō adiun
ḡ v̄ eū m̄sb̄ p̄sociō. Petrus aut̄ damian⁹
in ser. q̄i ad pdictā interrogationē r̄ndēs
sic dicit. H̄ic est quē redemptor nr̄ ad dey
clarandā sue diuitias, essentia q̄i qdā or
ganū fec̄ atq; v̄ h̄sup̄plerat qd̄ ad t̄ps ip̄e
dñs dispensatiue suppresserat vicariū vere
līq; vt cū hoies tāq; p̄mo latrētes firmio
ra tā invia veritatis vestigia fixissent: eos
ad cognoscendā diuine essentie celitridinē
pmoueret. Hec ille. Possimus aut̄ dicere
q̄ vba p̄assumpta q̄runt de brō ioāne tā
q̄ de singlari et adm̄ rabiliviro. Horat̄ em̄
singularitas in h̄, p̄nomine demonstratiuo
bie: et admirat̄ in q̄stiuo qd̄. In illis ita
q̄ vbi designat̄ singularis atq; admirab
ilis excellētia br̄issimi ioānis. Possit ac
de br̄issimo ioāne declarari tres p̄cipue ac
q̄ singulares excellentie.

Priua est excellētia passiue dilectionis.
Scđa est excellētia charitatue affecti
Tertia est excellētia declaratiue (omis
ue manifestationis).

Rima igit̄ est excellētia passiue di
lectionis q̄ vice fuit a ch̄m̄ sp̄eal
ter dilectus. Sp̄ealiter em̄ d̄r̄ d̄sc̄i

V V S